

ငဝ ဖောင်ဒိုးခ ရဲ့ တွေ့တွေ့ဆဆ ဟာသများ

အသက်ရှည်ချင်ရတဲ့ အကြောင်းရင်း

တပည့်။ ။ ဆရာမရှင့်. . . သမီးကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် ၂၀၀၀ လောက်
ကတည်းက မွေးခဲ့ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲနော်။
ဆရာမ ။ ။ ဟဲ့. . . မိုနီကာ. . . ဘယ်လိုဖြစ်လို့တုံး။
တပည့်။ ။ ဒါမှ သမိုင်းဘာသာမှာ ကျွန်မကျက်ရမှာ
နည်းသွားမှာလေ။

နိုင်တဲ့အကောင် ကင်ခဲ့စမ်း

ဦးကကြီး ။ ။ ဟေ့သူငယ်. . . ဟေ့သူငယ်. . . ဟေ့ စားပွဲထိုး
သူငယ်. . . မင်းယူလာတဲ့ ပင်လယ်ပုစွန်ကင်က ခြေထောက်
တစ်ဖက်ပဲ ပါပါလား။

စားပွဲထိုး ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ. . . အရှင်ဘဝမှာ တုန်းက ပုစွန်
နှစ်ကောင်သတ်ကြတော့ ဆရာ့ကိုကင်ပေးတဲ့ ပုစွန်ခြေတစ်ချောင်း
ပြတ်သွားပါတယ်။

ဦးကကြီး ။ ။ ဟေ့. . . ဒါဆို နိုင်တဲ့အကောင် ရှာပြီး ကင်လာခဲ့စမ်း။

မျက်နှာပုံ	- အမ်အက်စ်အို
ထုတ်ဝေသူ	- ဦးစန်းဦး (မြ-၀၃၈၂၃)၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ ၈၅၊ ၁၆၄ လမ်းတောမွှေး။
ပုံနှိပ်သူ	- ဒေါ်ဝင်းမာ (မြ-၀၉၇၃၃)၊ စိတ်ကူးချိုချို ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
စာအုပ်ချုပ်	- ဦးမြင့်၊ ညိုဝင်းမြင့်

ပထမအကြိမ်၊ ထုတ်ဝေ ၅၀၀၊ ၂၀၁၈၊ ဩဂုတ်လ

မောင်ဒိုးခ

တွေးတွေးဆဆဟာသများ။ - ရန်ကုန်။

စာမျက်နှာ ၁၃၈ မျက်နှာ၊

၁၀ .၅ စင်တီ x ၁၆ .၅ စင်တီ

(၁) တွေးတွေးဆဆဟာသများ

မောင်ဒိုးခ

တွေ့တွေ့ဆဆဟာသများ

တန်ဖိုး - ၉၀၀ ကျပ်

mgyc.com

mgyc.com

မင်းအရူးလား

တိရစ္ဆာန်ချစ်တတ်တဲ့ ကောလိပ်ကျောင်းသား
 တစ်ယောက် ကြက်တူရွေးဖို့ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ဆိုင်ထဲ
 ဝင်သွားတယ်။ ဆိုင်ရှင်က ဟိုပြ ဒီပြနဲ့ နောက်ဆုံး
 ကြက်တူရွေးလေးတစ်ကောင် သွားတွေ့တယ်။ အဲဒီ
 ကြက်တူရွေးလေးရဲ့ ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို တစ်ဖက်
 ကို ကြိုးတစ်ချောင်းစီနဲ့ ချည်ထားတယ်။ တစ်ဖက်ကို
 အနီရောင်ကြိုး၊ တစ်ဖက်ကို အပြာရောင်ကြိုးနဲ့ ချည်
 ထားတာ။

ကောလိပ်ကျောင်းသား ။ ။ ဘာဖြစ်လို့ ခုလို
 တစ်ဖက်ကြိုးတစ်
 ချောင်း ချည်ထားရ
 တာလဲ။

၂ ☺ မောင်ဒိုးခရဲ တွေးတွေးဆဆဟာသများ

ဆိုင်ရှင်

။ ။ ခင်ဗျား အနီရောင်
 ကြိုးကို ဆွဲလိုက်
 ရင် ကြက်တူရွေး
 က ပြင်သစ်လို
 နှုတ်ဆက်လိမ့်မယ်။

ကောလိပ်ကျောင်းသား ။

။ ။ အပြာရောင်ကြိုး
 ကို ဆွဲလိုက်ရင်
 ရော...

ဆိုင်ရှင်

။ ။ အပြာရောင်ကြိုး
 ကို ဆွဲလိုက်ရင် အီ

မောင်ဒိုးခရဲ့ တွေးတွေးဆဆဟာသများ ☺ ၃

တလီကို နှုတ်
ဆက်လိမ့်မယ်။

ကောလိပ်ကျောင်းသား ။ ။ ကြိုးနှစ်ချောင်း
စလုံးကို ဆွဲလိုက်
ရင်ရော။

ဒီတစ်ခါ ပြန်ဖြေတာ ဆိုင်ရှင်မဟုတ်ဘူး။ ကြက်
တူရွေးကိုယ်တိုင်ပဲ။

ကြက်တူရွေး ။ ။ မင်း အရူးလား၊ ငါ
ပြုတ်ကျမှာပေါ့။

သိနေတယ်လေ

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ အရိဇိုနားပြည်နယ်ဆိုတာက
 ကောင်းဘွိုင်တွေ လှုပ်ရှားခဲ့လို့ သိပ်နာမည်ကြီးတာ
 ပေါ့။ တစ်နေ့မှာ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ အရိဇိုနား
 ပြည်နယ်ကို ရောက်လာကြတယ်။ ဟိုဟိုဒီဒီလှည့်
 ကြည့်ရင်း သူတို့ တွေ့လိုက်ရတာက ကောင်းဘွိုင်
 ကြီးတစ်ယောက် မြေကြီးပေါ်လှဲပြီး မြင်းခွာသံတွေကို
 နားထောင်နေတယ်။ ဒီလိုနားထောင်ရင်းနဲ့...

ကောင်းဘွိုင် ။ ။ မြင်းနှစ်ကောင်၊ တစ်ကောင်
 က အုန်းခွဲရောင်၊ တစ်ကောင်
 က မီးခိုးရောင်။ အဲဒီနှစ်
 ကောင်ကတဲ မြင်းရထားကို
 မောင်းတာက လူနှစ်ယောက်၊

မောင်ဒိုးခရဲ့ တွေးတွေးဆဆဟာသများ ☺ ၅

တစ်ယောက်က ရုပ်အင်္ကျီ
အနီကွက်၊ နောက်တစ်
ယောက်က ရုပ်အင်္ကျီအနက်
ကွက်။ သူတို့ ဦးတည်သွား
နေတာက အရှေ့ဘက်။

ကမ္ဘာလှည့် ။ ။ ဆရာကြီး... သေချာလှချည်
လား။

ကောင်းဘွိုင် ။ ။ သေချာဆို ခုနလေးတင်
ကျွန်တော့်ကို ဖြတ်နင်းသွား
တာကို။

ကောင်းကင်ဘုံ မသွားချင်ပါ

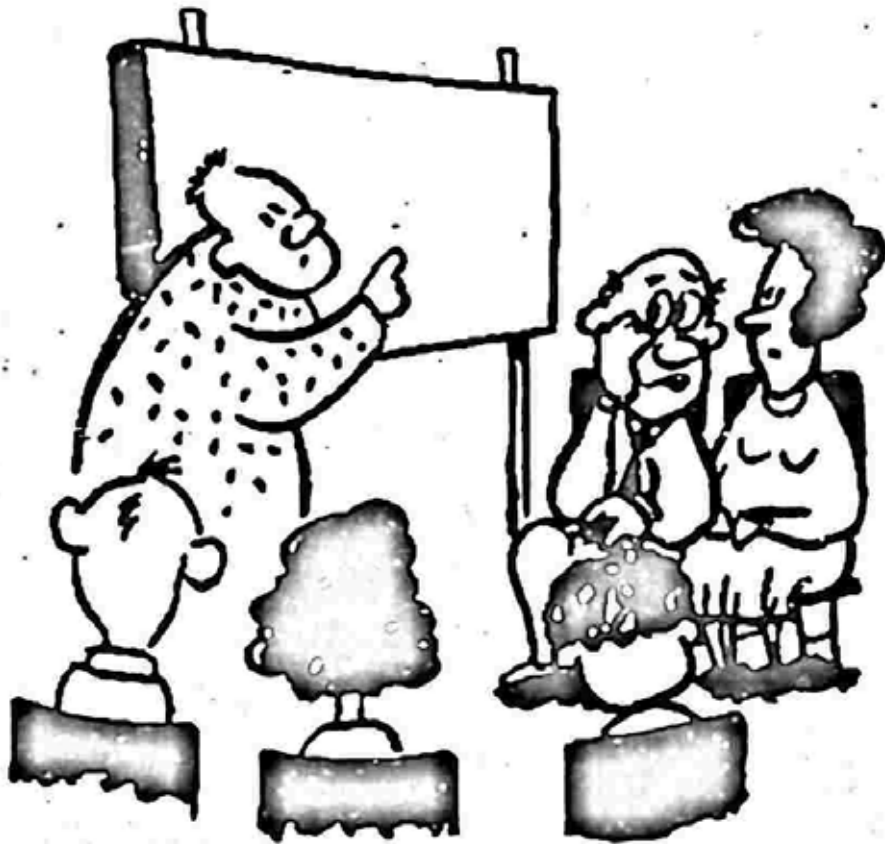
ခရစ်ယာန်ဘာသာရေးဆရာက မူကြိုကျောင်း
သားလေးတွေကို ဟောပြောပို့ချနေတယ်။ ကောင်းတဲ့
လူ ကောင်းကင်ဘုံသွားရမယ်ပေါ့။

ဆရာ ။ ။ ကဲ... လူလေးတို့ သိပြီနော်။
ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်တဲ့သူသာ
ကောင်းကင်ဘုံ သွားရတယ်
နော်။

မူကြိုကျောင်းသားများ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ
ကြီး။

ဆရာ ။ ။ ကဲ... ကောင်းကင်ဘုံသွားချင်တဲ့
သူ လက်ညှိုးထောင်ကြ။

မူကြိုကျောင်းသားအားလုံးလိုလို လက်ညှိုးထောင်

လိုက်ကြတယ်။ အတန်းထောင့်ဆုံးမှာ ထိုင်နေတဲ့ ဒင်နီရယ်ကလွဲလို့ပေါ့။

ဆရာ ။ ။ ကဲ... ဒင်နီရယ် ဘာကြောင့် လက်ညှိုးမထောင်သလဲ။

ဒင်နီရယ် ။ ။ အမေက ကျောင်းဆင်းရင် အိမ် တန်းပြန်လာရမယ်လို့ မှာထား လို့ပါ ဆရာကြီး။

ဘာရမလဲ

စည်ဘီယာဆိုင် အရောင်းမြှင့်တင်ဖို့ သူဌေး
 ကိုကြွက်နီ အကြံထုတ်နေပါတယ်။ အဲဒီမှာ သူရလိုက်
 တဲ့ အကြံက စည်ဘီယာတစ်ပိုင်ကို တစ်ဘရိတ်တည်း
 နဲ့ သောက်နိုင် မသောက်နိုင် စိန်ခေါ်ဖို့ပါ။ သောက်
 နိုင်ရင် ဆုငွေ ၅၀,၀၀၀ ရမယ်။ မသောက်နိုင်ရင် သူ
 ကို ၅,၀၀၀ ပဲ ပြန်ပေးရမယ်ပေါ့။ အဲဒီမှာ ခပ်ဝဝ
 တုတ်တုတ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
 တစ်ယောက်က လက်ညှိုးထောင်တယ်။

ကိုကြွက်နီ။ ။ ဆရာကြီး တစ်ဘရိတ်တည်း
 သောက်ရမှာနော်။

ဝတုတ် ။ ။ စိန်လိုက်လေ... ဒါပေမဲ့ ခဏ
 လေး စောင့်လိုက်ဦး။ အပြင်
 ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်။

ကိုကြွက်နီ။ ။ ဆရာကြီး သိပ်မကြာနဲ့နော်...
 ဝတုတ် ။ ။ ငါးမိနစ်၊ လွန်ရောကျဲရော ၁၀
 မိနစ်ပေါ့။

ကိုကြွက်နီ။ ။ အိုကေ။

ခုနစ်မိနစ်လောက်ကြာတော့ ထောင်ထောင်
 မောင်းမောင်း ဝဝတုတ်တုတ်လူကြီး ပြန်ဝင်လာတယ်။
 ကောင်တာကို သွားတယ်။ စည်ဘီယာတစ်ပိုင်ကို
 သောက်လိုက်တာမှ ကြွက်တွင်းကြီးကျနေတာပဲ။
 တရဟော။ ငါးမိနစ် မကြာလိုက်ဘူး။ စည်ဘီယာ
 တစ်ပိုင်ကုန်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ ဆိုင်ထဲရှိတဲ့ ဇိုးသမား
 တွေဆိုတာ လက်ခုပ်လက်ဝါးတဖြောင်းဖြောင်းနဲ့ပေါ့။
 ပိုင်ရှင် ကိုကြွက်နီကလည်း သူ့အရောင်းမြှင့်တင်ရေး
 အောင်မြင်လို့ ဝတုတ်ကြီးကို ဆုငွေ ၅၀,၀၀၀ ပေး
 လိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ။

၁၁ ☸ မောင်ဒိုးခရဲ့ တွေးတွေးဆဆဟာသများ

ကိုကြွက်နီ။ ။ ဆရာကြီး ခုနက ဘာသွားလုပ်
တာလဲ။

ဝဟုတ် ။ ။ စည်ဘီယာတစ်ပိုင့် ကုန်မကုန်
စမ်းသပ်ချင်လို့ ရေတစ်ပုံးသွား
သောက်ကြည့် လိုက်တာပါ
ဆရာကြီး။

ဒေါ်လာ ၉၀...

ရှေ့နေ

။ ။ နေဦး... နေဦး... မောင်ရင့်
 ကိုယ်ရှင်းပြမယ်။ တစ်နေ့က
 တယ်လီဖုန်းလာတော့
 မောင်ရင့်ဆီကထင်ပြီး ကိုယ်
 အပြေးလာခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ
 အိမ်ရှေ့က မြက်ခင်းကို ဖြတ်
 လိုက်ရတယ်။ ပေးလိုက်ရ
 တာ ၄၅ ဒေါ်လာ။ ဒါပေမဲ့
 ဒီရောက်တော့ မောင်ရင့်

မောင်ဒိုးခရဲ့ တွေးတွေးဆဆဟာသများ ㊦ ၁၃

မဟုတ်မှန်းသိပြီး ရုံးကို
 အပြေးပြန်သွားရပြန်တယ်။
 အဲဒီမှာ မြက်ခင်းကို ထပ်ဖြတ်
 လို့ ပေးလိုက်ရတာ ၄၅
 ဒေါ်လာ။ စုစုပေါင်း ဒေါ်လာ
 ၉၀။ မောင်ရင် ကိုယ့်ကို ပေး
 ပေတော့။

၁၆ ☺ မောင်ဒိုးခရဲ့ တွေးတွေးဆဆဟာသများ

မောင်ဖြူ ။ ။ ကျွန်တော် မိနစ် ၂၀ စာပဲ
ရေးပေးလိုက်တာပါဆရာ။

အကြီးအကဲ ။ ။ ဒါဖြင့် ဒီစာရွက်တွေက...

မောင်ဖြူ ။ ။ အဲဒါ မလိုလဲလိုလဲ ဆရာ
မူရင်းမိန့်ခွန်းပျောက်သွားရင်
အခက်အခဲ မတွေ့အောင်
အပိုနှစ်စုံ ကော်ပီကူးပေး
လိုက်တာပါ။

အစိုးရအလုပ်ဆိုတာ

မောင်ကကြီးတစ်ယောက် သူ့ရုံးက စတိုထဲမှာ
 ရှေးခေတ်သုံး မီးအိမ်တစ်ခု သွားတွေ့တယ်။ အဲဒီမီး
 အိမ်က ရိုးရိုးမီးအိမ်မဟုတ်ဘူး။ အာလာဒင်မီးအိမ်။
 ဒါကို မောင်ကကြီးမသိဘူး။ ဟိုပွတ်ဒီပွတ် အဝတ်
 စုတ်နဲ့ ပွတ်ပေးရင်း မီးခွက်စောင့်နတ်သား အာလာဒင်
 ထွက်လာတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း မောင်ကကြီးကို ဆု
 သုံးခုတောင်းခိုင်းတယ်။ မောင်ကကြီးကလည်း အစိုးရ
 အမှုထမ်း စာရေးလေးဆိုတော့ ချမ်းချမ်းသာသာနေ
 ချင်တာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဆုသုံးခုတောင်းလိုက်တယ်။

ပထမဆုတောင်း ။ ။ ရေခဲစိမ်ဘီယာ သောက်
 ချင်တယ်။ ရတယ်။

ဒုတိယဆုတောင်း။ ။ မိန်းမလှလေးတွေ အပြည့်
 နဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်

မောင်နှီးခရဲ့ တွေးတွေးဆဆဟာသများ ☺ ၂၁

ရောက်ချင်တယ်။ ရောက်
သွားတယ်။ လှတပတ
တွေမှ အများကြီး။

တတိယဆုတောင်း။ ။ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ရတဲ့
ကိုယ် ဖြစ်လိုပါ၏။

အဲဒီဆုလည်း တောင်းလိုက်ရော မောင်ကကြီး
တစ်ယောက် မူလအတိုင်း အစိုးရရုံးစာရေးလေး ပြန်
ဖြစ်သွားပါလေရော။

ပိုမြန်အောင် မောင်းပြေးပါ့မယ်

ရဲအရာရှိ မစ္စတာဂျွန် ရဲသားသစ်လာလျှောက်သူ
 တွေကို တွေ့မေးနဲ့ ရွေးနေပါတယ်။ စုစုပေါင်း
 လျှောက်ကြတာက ငါးယောက်။ ပထမဆုံးလျှောက်
 လွှာရှင်ကို မစ္စတာဂျွန် မေးလိုက်တယ်။ ဘာကြောင့်
 ရဲတပ်ဖွဲ့ထဲ ဝင်ချင်သလဲ ဘာညာပေါ့။ လူသစ်က
 ကောင်းကောင်းဖြေနိုင်တယ်။ အဲဒီမှာ မစ္စတာဂျွန် အား
 တက်ပြီး ဒုတိယမေးခွန်းမေးတယ်။

မစ္စတာဂျွန် ။ ။ ကဲ... အဝေးပြေးလမ်းမတစ်နေ
 ရာမှာ မောင်ရင်ကင်းလှည့်ကား
 နောက်ကို လူဆိုးဂိုဏ်းဝင်တွေ
 က တစ်နာရီ မိုင် ၇၀ နှုန်းနဲ့
 လိုက်လာတယ်ဆိုပါတော့။
 မောင်ရင် ဘာလုပ်မလဲ။

လူသစ် ။ ။ တစ်နာရီ မိုင် ၈၀ နှုန်းနဲ့ မောင်း
 ပြေးပါ့မယ် ဆရာ။

၂၀၇ ဘတ်စ်ကား တောင်ဥက္ကလာကို မရောက်ပါ

ကိုကြွက်နဲ့ မဖြိုး ဇနီးမောင်နှံ သူတို့ရဲ့သားလေး
 ကို ပုဂ္ဂလိကကျောင်းကောင်းကောင်းတစ်ခုမှာ ထားချင်
 လို့ သွားအပ်ကြတယ်။ အဲဒီကျောင်းမှာက တကယ့်
 ဂရိတ်တွေရဲ့ သားသမီးတွေကိုထားတာ။ ကျောင်းဧည့်
 ခန်းထဲမှာ သူတို့လိုပဲ ကျောင်းအပ်ချင်တဲ့ ဇနီးမောင်နှံ
 တွေ အများကြီး။ ဟိုအကြောင်းဆွေးနွေး၊ ဒီအကြောင်း
 ဆွေးနွေး။

အဲဒီမှာ အဲဒီစကားဝိုင်းက ဂီတပညာရှင်ကြီး
 မိုးဇော်အကြောင်း ရောက်သွားတယ်။ ထိုင်နေတဲ့
 ကလေးအမေတစ်ဦးက ဘာပြောသလဲဆိုရင်...

ကလေးအမေ။ ။ မိုးဇော်ဟာ တကယ့်ကို အံ့
 မခန်းတော်တာနော်။

မဖြိုး ။ ။ သိပ်ဟုတ်တာပေါ့။ မနက်က
 တောင် ဘတ်စ်ကားဂိတ်မှာ

လူတိုင်း ပျံသန်းနိုင်ပါပြီ

ခြောက်နှစ်ရွယ် တူမလေးကို လေဆိပ်လိုက်ပို့ပါတယ်။ လော့စ်အိန်ဂျလိစ်က ပြန်လာမယ့် သူ့အမေကို ကြိုဆိုဖို့ပါ။ ကျောင်းနေစဆိုတော့ ကျွန်မတူမလေးဟာ စပ်စပ်စုစု အင်မတန်မေးမြန်းတတ်ပါတယ်။

ကျွန်မ ။ ။ ကဲ... သမီးရေ၊ မေမေ ပြန်လာတော့မယ်။ ဒီနေရာက ထိုင်စောင့်ရအောင်နော်။

တူမ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ။ ဟိုလေ လုံးလုံးကြီးက ဘာလဲဟင်။

ကျွန်မ ။ ။ အဲဒါ လေယာဉ်ပျံပြင်တဲ့ရုံပေါ့ သမီးရဲ့။

တူမ ။ ။ ဒါနဲ့ အန်တီကရော လေထဲ ပျံ

နိုင်လား။

ကျွန်မ ။ ။ မပျံနိုင်ပါဘူးကွယ်။

တူမ ။ ။ ဒါဖြင့် မေမေရောဟင်...
အန်တီ။

ကျွန်မ ။ ။ မေမေလည်း မပျံနိုင်ပါဘူး
ကွယ်။

တူမ ။ ။ ဒါဖြင့် အန်တီရယ်၊ ဟိုလေ
ယာဉ်ပျံကြီးဘေးမှာ 'လူတိုင်း
ပျံသန်းနိုင်ပါပြီ' လို့ ဘာကြောင့်
ရေးထားတာလဲ။

ဒီတစ်ခါမကြိုက်တာ ငါ့အဖေပါ

ဖရက်ဒ်ဟာ အသက် ၃၂ နှစ်ရှိပါပြီ။ ခုထက်ထိ လူပျိုကြီးပါ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း မနေနိုင်ဘဲ စပ်စု ရတော့တာပေါ့။

ကျွန်တော်။ ။ ဟေ့... ဖရက်ဒ် မောင်ရင် ဘာ လို့ မိန်းမ မယူသေးတာလဲ။ မင်းနဲ့သင့်တော်မယ့် မိန်းမ မတွေ့သေးလို့လား။

ဖရက်ဒ် ။ ။ ငါကြိုက်တဲ့ မိန်းကလေးတွေ တွေ့တာတော့ အများကြီးပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ မိန်းကလေးတွေ အိမ်ခေါ်ခေါ် သွားတိုင်း ငါ့အမေက မကြိုက်

၃၂ ☺ မောင်ဒိုးခရဲ့ တွေးတွေးဆဆဟာသများ

ဘူးကွ။ ငါ့မှာ အဲဒါနဲ့ တစ်
ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီး ဖြစ်နေ
ရတာပါကွာ။

ကျွန်တော်။ ။ မင်းကလည်းကွာ၊ ဒါများ
အဆန်းလုပ်လို့။ ဒီမှာ ငါ အကြံ
တစ်ခုပေးမယ်။ မင်းလုပ်
မလား။

ဖရက်ဒ် ။ ။ ပြောလေသူငယ်ချင်းရာ၊ လုပ်
သင့်လုပ်ရတာပေါ့။

ကျွန်တော်။ ။ မင်းအမေနဲ့ ချွတ်စွပ်တူတဲ့
မိန်းမတစ်ယောက်ကို ခေါ်
သွား။ ဒါဆို အဘွားကြီး သေ
ချာပေါက် သဘောကျလိမ့်
မယ်။ အဘွားကြီး သဘောကျ
ပြီဆိုတာနဲ့ မင်းလည်း လူပျို
ကြီးဘဝကကျွတ်ရော။

ဖရက်ဒ် ။ ။ ဟုတ်ပါ့မလား သူငယ်ချင်းရာ။

ကျွန်တော်။ ။ စမ်းကြည့်ပါ ကိုယ့်လူရ။

လအနည်းငယ်ခန့်ကြာသောအခါ

ကျွန်တော်။ ။ ဟေ့... သူငယ်ချင်း မင်းမိန်းမ
ရပြီလား။

ဘုရားသခင်ကို ယုံပြီလား

ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် သူ့အိမ်ရှေ့ဝရန်တာထွက်ပြီး ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းလေ့ရှိပါတယ်။ သို့သော်လည်း သူနဲ့ အိမ်ချင်းကပ်နေတာက ဘုရားမရှိ တရားမရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်ပါ။

အမျိုးသမီး။ ။ ဘုရားသခင်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ။

ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ဘုရားဆိုတာ မရှိဘူးဗျို့။

အမျိုးသမီး။ ။ ဘုရားသခင်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို သိတတ်ကြ။

ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ဪ... ခက်ပါပြီ။ ဒီကမ္ဘာမှာ ဘုရားမှမရှိဘဲ။

အမျိုးသမီး။ ။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်မ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေပါပြီ။

စားစရာလေးများ ပေးသနား
တော်မူပါဘုရား။

အမျိုးသမီးကြီးရဲ့ ဒီဆုတောင်းကိုကြားတော့
ဘုရားမဲ့ တရားမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ သနားစိတ်ပေါ်လာ
ပြီး မုန့်မျိုးစုံကို အိတ်တစ်လုံးနဲ့ထည့်။ အဲဒီအမျိုးသမီး
ကြီးရဲ့အိမ်ရှေ့မှာ သွားချထားလိုက်ပါတယ်။ မနက်
မိုးလင်းရော အမျိုးသမီးကြီး အိမ်ရှေ့တံခါးဖွင့်၊ ဘုရား
သခင်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းဖို့ထွက်အလာ
မုန့်အိတ်ကြီးကို တွေ့ရပါလေရော။

အမျိုးသမီး။ ။ ဘုရားသခင်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူး
တော်ကြောင့် ဝဝလင်လင် စား
ရတော့မယ်။

ပုဂ္ဂိုလ် ။ ။ ဘုရားသခင်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး
ဗျို့။ အဲဒီမုန့်တွေက ကျုပ်ပို့
ထားတာ။ မရှိမဲ့ ရှိမဲ့နဲ့ ဝယ်ထား
ရတာတွေ။

အမျိုးသမီး။ ။ ဪ... ဘုရားသခင်ဟာ တန်
ခိုးတော် အနန္တနဲ့ ပြည့်စုံလေတာ
ပဲ။ ဒီလို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမျိုးကိုလည်း
ဒဏ်ခတ်တော်မူပါလေတယ်။

အဝေးထိန်းခလုတ် (ရီမုတ်ကွန်ထရိုး) သာ ဝယ်ပေးလိုက်ပါ

ကျွန်မသူငယ်ချင်း ကိုကြွက်ရဲ့မွေးနေ့ နီးလာပါပြီ။ သူ သမီးလေး မယ်ကြွက်ကို လက်ဆောင်ဝယ်ပေးဖို့ သတိပေးရပါတယ်။

ကျွန်မ ။ ။ ဟဲ့... မယ်ကြွက်၊ ညည်းအဖေ မွေးနေ့နီးလာပြီနော်။

မယ်ကြွက်။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါအန်တီ။

ကျွန်မ ။ ။ ဒါဆို ညည်းလက်ဆောင်တစ်ခုခု အဖေအတွက် ဝယ်ပေးလိုက်ဦးလေ။

မယ်ကြွက်။ ။ ဘာဝယ်ပေးရမလဲ အန်တီ။

ကျွန်မ ။ ။ ဟဲ့ ဒါ သမီးလုပ်တဲ့သူ သိရမှာ

ပေါ့။ ဥပမာ... ညည်းအဖေ စာ
တွေ သိပ်ရေးရသလား ဘော
ပင်အကောင်းစား ဝယ်ပေး
လိုက်။

မယ်ကြွက်။ ။ မရေးရဘူး အန်တီ။
ကျွန်မ ။ ။ ဒါဖြင့် စာတွေရော သိပ်ဖတ်
သလား။

မယ်ကြွက်။ ။ ဟုတ်ကဲ့... မဖတ်ပါဘူး အန်
တီ။ ဖေဖေက ညဆို အစောကြီး
အိပ်တာ။ ဘာစာမှ ဒီလောက်
ဖတ်တာမဟုတ်ဘူး။

ကျွန်မ ။ ။ ဒါဆို... ဒါဆို...
မယ်ကြွက်။ ။ သိပြီ... အန်တီ ကျွန်မသိပြီ။
ကျွန်မ ။ ။ ဟုတ်ပြီ... အဲဒီတော့ ဘာဝယ်
ပေးရမှာလဲ။

မယ်ကြွက်။ ။ အဝေးထိန်းခလုတ် (ရီမုတ်ကွန်
ထရိုး) ဝယ်ပေးရမှာ အန်တီ။

အနီးဆုံးလူကို အကြောင်းကြားလိုက်ပါ

ဦးကြွက်တစ်ယောက် အလုပ်သွားလျှောက်ပါ
တယ်။ ထုံးစံအတိုင်း ပုံစံတွေ ဖြည့်ရတာပေါ့။ ပုံစံမှာ
ပါတဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုက...

မေးခွန်း ။ ။ အလုပ်လုပ်ကိုင်စဉ် မတော်
တဆ ဒဏ် ရာရခဲ့ သော်
အကြောင်းကြားရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်။

ကိုကြွက်က ခပ်ပြုံးပြုံးနဲ့ အောက်ပါအတိုင်း
အဖြေပေးလိုက်ပါတယ်။

အဖြေ ။ ။ အနီးအနားက တွေ့တဲ့လူတစ်
ယောက်ယောက်ကို အကြောင်း
ကြားပေးပါ... တဲ့။

ရာနှန်းပြည့်

ဩစတြေးလျနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းက မြို့နှစ်မြို့ရဲ့ မြို့တော်ဝန်နှစ်ယောက်အကြောင်းပါ။ 'က' မြို့က မြို့တော်ဝန်ဟာ အနီးအနားမှာရှိတဲ့ 'ခ' မြို့က မြို့တော်ဝန်ထံ သွားလည်ပါတယ်။ 'ခ' မြို့ရဲ့ မြို့တော်ဝန်အိမ်ရောက်တော့ 'က' မြို့တော်ဝန်ဟာ တော်တော်လေးအံ့အားသင့်သွားသလို သဘောလည်းကျသွားပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ 'ခ' မြို့တော်ဝန်ရဲ့အိမ်ဟာ သိပ်ကောင်းပြီး ဝင်းခြံကြီးကလည်း အကျယ်ကြီးမို့လို့ပါ။ ဒါနဲ့ 'က' မြို့တော်ဝန်က မေးရတာပေါ့။

'က' မြို့တော်ဝန်။ ။ နောင်ကြီးရယ်၊ ခင်ဗျား တိုက်ကြီးကလည်း သိပ်ကောင်း၊ ဝင်းခြံကလည်း ကျယ်မှကျယ်၊ စီးတဲ့ကားကလည်း အဖိုးထိုက် အဖိုးတန်။ ဒီလိုမျိုးနေရဖို့ ဘယ်လိုများ....

‘ခ မြို့တော်ဝန် ။ ။ (ဧည့်ခန်းကျယ်ကြီးရဲ့ ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်ပြ ရင်း) ဟောဟိုမှာ တံတား မြင်လား။

‘က မြို့တော်ဝန် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ မြင်ပါတယ်။

‘ခ မြို့တော်ဝန် ။ ။ ငါးရာခိုင်နှုန်း၊ ပေါက် တယ်နော်။

‘က မြို့တော်ဝန် ။ ။ ပေါက်ပါပြီ၊ ပေါက်ပါပြီ။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နှစ်လောက် ကြာသွားပါတယ်။ ဒီ တစ်ခါတော့ ‘ခ မြို့တော်ဝန်က ‘က မြို့တော်ဝန်ထံ သွားလည်တာပါ။ ဟိုရောက်တော့ ‘က မြို့တော်ဝန်ရဲ့ အိမ်ကို သူကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့ဘူး။ ‘က’ မြို့တော်ဝန်ရဲ့အိမ်နေရာမှာ ကောင်းပေ့ဆိုတဲ့ တိုက် ကြီးတစ်လုံး ဟည်းဟည်းထလို့။ ဒါနဲ့ သေချာအောင် မေးကြည့်တော့ ဟုတ်တယ်။ ဒါ ‘က မြို့တော်ဝန်ရဲ့ အိမ်ပဲ။ ‘ခ’ မြို့တော်ဝန်ကြီးလည်း ဒီတော့မှ စိတ်ချ လက်ချနဲ့ ‘က’ မြို့တော်ဝန်ရဲ့အိမ်ထဲ ဝင်သွားတယ်။ ဧည့်ခန်းကလည်း ဖိတ်ဖိတ်ကိုလက်လို့။ ‘က မြို့တော် ဝန်ကလည်း သူ့ရောင်းရင်းကြီး ‘ခ မြို့တော်ဝန်ကို လှိုက်လှိုက်လဲ့ လဲ့ပဲကြိုပါတယ်။ ဝမ်းသာအားရနဲ့။ နှစ်ယောက်သား ထိုင်ပြီး ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်း

လေးတွေ ပြောကြရင်း ‘ခ မြို့တော်ဝန်က စပ်စုလိုက်
တယ်။ ဒီတစ်ခါ သူ့အလှည့်ရောက်ပြီကိုး။

‘ခ မြို့တော်ဝန် ။ ။ ညီလေးရယ်... ဒီတစ်နှစ်
အတွင်းမှာ ညီလေးရဲ့ လူ
နေမှုအဆင့်အတန်း မြင့်
သွားလိုက်တာ။ တိုက်ကြီး
ကလည်း ဟည်းဟည်း
ထလို။ ခြံကြီးကလည်း
ဧရာမ။ ကားရုံထဲမှာလည်း
ရိုးလ်ရွိုက်စ်က နှစ်စီး။
ဘယ်လိုများ...

‘က မြို့တော်ဝန် ။ ။ (ဧည့်ခန်းကျယ်ကြီးရဲ့
ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်ပြ
ရင်း) ဟောဟိုမှာ တံတား
တွေ့လား။

‘ခ မြို့တော်ဝန် ။ ။ (ဘာတံတားမှမတွေ့လို့)
ဘယ်မှာလဲ တံတား။ ဘာ
မှလည်း မတွေ့ရပါလား။

‘က မြို့တော်ဝန် ။ ။ ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်း။

